Εκπαιδευτικά προγράμματα σεξουαλικής αγωγής κουρελιάζουν την παιδική αθωότητα από το νηπιαγωγείο (Παναγιώτα Χατζηγιαννάκη-Τσαγκαροπούλου, Ιατρός Πνευμονολόγος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 22 Φεβρουαρίου, 2021

Η γιατρός Παναγιώτα Χατζηγιαννάκη, ιδρυτικό μέλος του κινήματος «Μαμά, Μπαμπάς και Παιδιά» μιλά για τα νέα εκπαιδευτικά προγράμματα που ψήφισε, παρά τις αντιδράσεις, το ΥΠΕΠΟ, αλλά και για το νομοσχέδιο για τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση από το νηπιαγωγείο!



Η παραδοσιακή οικογένεια, δηλαδή το έγγαμο ζευγάρι, η μητέρα με τον πατέρα, που μεγαλώνουν από κοινού τα παιδιά τους και έχουν τη διάθεση να μείνουν δεμένοι για όλοι τους τη ζωή, υποβαθμίζεται στις μέρες μας, με πολλούς τρόπους. Για τον λόγο αυτό, τα Ορθόδοξα Χριστιανικά Σωματεία των Αθηνών, αποφάσισαν να δημιουργήσουν από κοινού το κίνημα "Μαμά-μπαμπάς και παιδιά" προκειμένου να υποστηρίξουν την οικογένεια ως βασική μονάδα της κοινωνίας σύμφωνα με τις αρχές της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Η γιατρός και πνευμονολόγος Παναγιώτα Χατζηγιαννάκη, ιδρυτικό μέλος του κινήματος μιλά στην Ορθόδοξη Αλήθεια για τον σύλλογο που δημιουργήθηκε, με στόχο να στηρίξει την παραδοσιακή οικογένεια. Θα

αναφερθεί επίσης στα νέα εκπαιδευτικά προγράμματα που τον Ιούνιο, παρά το ότι στη δημόσια διαβούλευση υπήρξε μεγάλη αντίδραση, το υπουργείο προχώρησε και ψήφισε. Θα μας πληροφορήσει για ένα συγκεκριμένο νομοσχέδιο που αφορά στην εισαγωγή των δεξιοτήτων ζωής στα σχολεία με το οποίο προωθούνται τα λεγόμενα συμπεριληπτικά προγράμματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, από την αθώα ηλικία των παιδιών του νηπιαγωγείου.

Κα Χατζηγιαννάκη μιλήστε μας για την ανάγκη που δημιουργήθηκε, ώστε να συσταθεί το εν λόγω κίνημα.

Όλα αυτά τα μέτρα εναντίον της παραδοσιακής οικογένειας και ενώ λαμβάνονται με τη δικαιολογία ότι θα κάνουν την κοινωνία μας πιο λειτουργική, θα φέρουν την ευτυχία στην οικογένεια, θα καταπολεμήσουν την κακοποίηση και την «ανελαστικότητα της παράδοσης», φέρνουν άσχημα αποτελέσματα.

Περνώντας τα χρόνια, οι γάμοι λιγοστεύουν, και από αυτούς οι περισσότεροι καταλήγουν σε διαζύγιο, οι νέοι μας παντρεύονται όλο και μεγαλύτεροι, κάνουν όλο και λιγότερα παιδιά και σε μεγαλύτερη ηλικία, οι κακοποιητικές σχέσεις και οι αμβλώσεις είναι η ζωντανή πραγματικότητα, δεν υπάρχουν άνθρωποι να ονειρεύονται την πολύτεκνη οικογένεια. Η οικογένεια υποβαθμίζεται σαν αξία και στόχος ζωής, και αυτό που κανονικά αποτελεί το στήριγμα του ανθρώπου, στις μέρες μας προωθείται ως ένας δευτερεύων ανάξιος λόγου θεσμός.

«Με βάση την εμπειρία χωρών που εφαρμόστηκαν αυτά τα προγράμματα, τα παιδιά γίνονται ψυχολογικά και σωματικά κουρέλια, μπλέκουν στον κόσμο της έκτρωσης, του ασαφούς προσανατολισμού στο φύλο και σεξουαλικώς μεταδιδόμενων νοσημάτων»

Θα θέλαμε να αναφερθείτε στην έρευνα που εκπονήσατε σχετικά με την απόφαση του υπουργείου Παιδείας να διαπαιδαγωγηθούν σεξουαλικά τα παιδιά μας, άκαιρα από την τρυφερή ηλικία του νηπιαγωγείου.

Στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, και στα πλαίσια της Θεματικής εβδομάδας υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια και ένα πρόγραμμα το οποίο μαζί με άλλο εγκεκριμένο πιλοτικά για το Νηπιαγωγείο, είχαν στόχο τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας με βάση τις νέου τύπου αρχές. Όμως το Υπουργείο Παιδείας για φέτος είχε άλλους στόχους. Μέσα στους προηγούμενους μήνες, και στα πλαίσια της ανάπτυξης των λεγομένων δεξιοτήτων ζωής, αποφάσισε να εντάξει στο σχολικό πρόγραμμα του νηπιαγωγείου, του δημοτικού και του γυμνασίου, πιλοτικά καταρχήν, και τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση. Έθεσε μάλιστα στην πρότασή του και τις προδιαγραφές με τις οποίες θα γινόταν το μάθημα.

Δεν θα γινόταν με βάση το Σύνταγμα της πατρίδας μας, το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα του παιδιού όπως υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, ούτε με βάση τη Συνθήκη της Ρώμης. Όλα τα ανωτέρω νομοθετήματα προέβλεπαν ότι το σχολικό πρόγραμμα σπουδών οφείλει να σέβεται τις αρχές και τις αξίες της οικογένειας, τις ανάγκες και τη φύση του παιδιού, και να υπάρχει συνεργασία του σχολείου με την οικογένεια ώστε η λαμβανόμενη παιδεία να μην προσβάλει τις αρχές της οικογένειας. Το υπουργείο δεν έθεσε ως προϋπόθεση για τα νέου τύπου προγράμματα να συμβαδίζουν με αυτές τις συμφωνημένες και γενικά αποδεκτές αρχές, αλλά να συμβαδίζουν με τα προγράμματα της UNESCO όπως προβάλλονται στους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης για το 2030.



Έχουν οι γονείς γνώση αυτών των γεγονότων; Και σε κάθε περίπτωση, καλό θα ήταν να μας αναφέρατε τα νέα εκπαιδευτικά πλάνα πάνω στα οποία θα βασιστεί η εκπαίδευση των νηπίων και των παιδιών μας...

Αυτοί οι στόχοι είναι κάτι διαφορετικό από τα ήδη συμφωνημένα, και περιέχουν πολλές αμφισβητούμενες θέσεις, για τις οποίες αμφιβάλλουμε εάν οι γονείς έχουν γνώση και επικροτούν. Μέσα στα πλαίσια της προώθησης των επιμέρους στόχων που αφορούν στην εκπαίδευση, την ισότητα των φύλων και την υγεία, προωθούνται τα λεγόμενα ***συμπεριληπτικά προγράμματα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης***. Αυτά έχουν ως βάση τα σεξουαλικά δικαιώματα. Διδάσκουν ότι το παιδί είναι σεξουαλικό από τη γέννησή του, ότι μπορεί να ικανοποιείται ποικιλοτρόπως από την πρώτη κιόλας παιδική ηλικία, και αυτό είναι φυσιολογικό, ότι το φύλο είναι ρευστό, ότι το παιδί δικαιούται να έχει «εμπειρίες» από το νηπιαγωγείο και ακόμη νωρίτερα, η τεκνογονία είναι απλά μία επιλογή ισότιμη με την άμβλωση, ότι οι οικογένειες είναι πολλών ειδών και είναι ισότιμες, και το ακόμη χειρότερο ότι το παιδί έχοντας σεξουαλικά δικαιώματα που είναι δικαίωμά του να τα ικανοποιήσει, οφείλει και μπορεί να αμφισβητήσει ευθέως τις θέσεις των γονέων, τους νόμους του κράτους, τη θρησκευτική του πίστη, την ίδια του την οικογένεια που κατά τα άλλα είναι το βασικό του στήριγμα. Διότι τα σεξουαλικά δικαιώματα είναι πάνω από όλα αυτά.

Με πνευματικό καθοδηγητή έναν αμερικανικό οργανισμό, ο οποίος

κατευθύνει προς τη σεξουαλική ελευθερία και τις αμβλώσεις!

Ποιες παιδαγωγικές μεθόδους ακολουθούν οι υπεύθυνοι του εκπαιδευτικού μας συστήματος που συμβουλεύουν τους δασκάλους και τους νηπιαγωγούς, να διδάξουν αυτές τις συγκρουσιακές για την παιδική ψυχή τεχνικές;

Το εγχειρίδιο για το νηπιαγωγείο αναγράφει με σαφήνεια ότι έχει πνευματική καθοδήγηση από τον SIECUS. Αυτός είναι ένας οργανισμός της Αμερικής που κατευθύνει προς τη σεξουαλική ελευθερία και τις αμβλώσεις. Υποστηρίζει ακόμη ότι τα παιδιά έχοντας σεξουαλικά ενδιαφέροντα από την παιδική ηλικία και το νηπιαγωγείο ακόμη, μπορεί το σχολείο να διαμορφώσει ένα κατάλληλο «ερωτικό κλίμα», που να προσφέρει στο παιδί απαντήσεις σε αυτά που το απασχολούν. Το βιβλίο αυτό προωθούσε και ένα φιλμάκι που έδειχνε σε καρτούν την ίδια την ερωτική πράξη, με γυμνούς και τους δύο γονείς να συνευρίσκονται. Γιατί το παιδί θα είχε ενδιαφέρον να μάθει σε αυτή την ηλικία το συγκεκριμένο αντικείμενο, τι εξυπηρετεί, είναι προτεραιότητα και αξία στα αλήθεια η εκμάθηση της αυτοϊκανοποίησης, γιατί επελέγη ο SIECUS ως καθοδηγητής, και με βάση ποια στοιχεία οι διάφοροι τύποι οικογένειας είναι ισότιμοι; Η UNESCO στο εγχειρίδιό της σημειώνει πως τα εκπαιδευτικά προγράμματα μπορούν να τροποποιούνται με βάση τις αρχές της κάθε χώρας. Πού εφαρμόστηκε αυτό στις δικές μας περιπτώσεις, και πότε ερωτήθηκαν οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί φορείς, οι επιστημονικοί σύλλογοι, οι παιδαγωγικοί όμιλοι, για τέτοιου τύπου ριζοσπαστικές εκπαιδευτικές παρεμβάσεις;

«Η UNESCO σημειώνει ότι τα εκπαιδευτικά προγράμματα μπορούν να τροποποιούνται με βάση τις αρχές κάθε χώρας. Πού εφαρμόστηκε αυτό στην περίπτωσή μας;»

Πριν την εφαρμογή των προγραμμάτων στο εκπαιδευτικό σύστημα υπήρξαν αντιδράσεις από τους παιδαγωγούς;

Μέσα στον Ιούνιο παρά το ότι στη δημόσια διαβούλευση υπήρξε μεγάλη αντίδραση για αυτά τα προγράμματα, το υπουργείο προχώρησε και ψήφισε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για την εισαγωγή των δεξιοτήτων ζωής στα σχολεία με τις συγκεκριμένες προδιαγραφές. Γνωρίζουμε ότι και στη θεματική εβδομάδα οι θέσεις που περνούσε το εν λόγω πρόγραμμα ήταν η πλήρης αποδοχή της ομοφυλοφυλίας ως ισότιμης επιλογής, έθετε τα παιδιά σε άμεση αντιπαράθεση μέσω της διαδικασίας της αμφισβήτησης με τους γονείς, προωθούσε την αποδοχή της ρευστότητας του φύλου, αμφισβητούσε τον ρόλο της γυναίκας ως μητέρας, προωθούσε τη θέση ότι το φύλο είναι επιλογή άσχετη με τη βιολογία, και με λίγα λόγια, από άποψη παιδαγωγική και επιστημονική στρέφονταν εναντίον κάθε έννοιας κανονικότητας γενικεύοντας ειδικότερες περιπτώσεις.



Ποιον σκοπό τελικά εξυπηρετεί αυτή η εκπαιδευτική πρόταση, αν όχι μια αποδόμηση όχι μόνο μιας υγιούς παράδοσης, αλλά και της παιδικής αθωότητας;

Έχουμε φτάσει να υπάρχουν διεθνείς νομικές οδηγίες από οργανισμούς σε άμεση συνεργασία με τα Ηνωμένα Έθνη, ότι εάν οι γονείς δεν επιτρέπουν στο παιδί τους να εκφράσει άνετα τα σεξουαλικά του δικαιώματα, το κράτος έχει το δικαίωμα να απομακρύνει το παιδί από τους γονείς του. Και αυτό δυστυχώς συμβαίνει ήδη στη χώρα μας στο ζήτημα της έκτρωσης... σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του ποινικού κώδικα. Είναι καλό πως με το θέμα της πανδημίας, παρά την ψήφιση των Δεξιοτήτων ζωής, δεν έχουμε ως τώρα πληροφορίες για υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων έστω και σε πιλοτική βάση.

Δυστυχώς στην Ελλάδα μεταφέρουμε από το εξωτερικό διδακτικά μοντέλα παρόλο που κι εκεί έχουν δείξει τις αδυναμίες και τα αδιέξοδά τους. Το χειρότερο είναι πως τα θεωρούμε ως θέσφατα.

Πράγματι. Με βάση την εμπειρία άλλων χωρών όπου εφαρμόστηκαν αυτά τα προγράμματα, τα παιδιά γίνονται ψυχολογικά και σωματικά κουρέλια, μπλέκουν στον κόσμο της αντισύλληψης, της έκτρωσης, του ασαφούς προσανατολισμού στο φύλο, των σεξουαλικώς μεταδιδόμενων νοσημάτων, των ψυχολογικών συνεπειών, και στο τέλος φτάνουν να είναι τόσο κουρελιασμένα ψυχολογικά που δεν θέλουν αλλά και δεν μπορούν να κάνουν δική τους σταθερή οικογένεια, για να μη μιλήσουμε για την αποδόμηση της κοινωνίας, που ακολουθεί. Όπου δεν υπάρχει σταθερή οικογένεια, υπάρχει αποφυγή του σχολείου, αύξηση της παραβατικότητας, των ανεπιθύμητων εγκυμοσυνών, των εκτρώσεων, κατανάλωση υπηρεσιών σεξουαλικής «υγείας», κακές επιστημονικές επιδόσεις, ψυχολογικά προβλήματα κλπ. Μια πλήρης υποβάθμιση της ύπαρξής μας...

«Δυστυχώς στην Ελλάδα θεωρούμε τα αδιέξοδα διδακτικά μοντέλα από το εξωτερικό θέσφατα»

Ωστόσο, αυτό το μοντέλο που δημιουργήθηκε ίσως και να πάτησε πάνω σε κάποια αδυναμία από τους γονείς να πλησιάσουν και να έχουν δυνατή σχέση με τα παιδιά τους. Σε αυτές τις περιπτώσεις εισχωρούν απ' έξω, σκουπίδια με γυαλιστερή επιφάνεια...

Οι γονείς συχνά έχουν αναστολές μέσα τους, μήπως προωθήσουν οι ίδιοι το παιδί τους σε μία ανήθικη συμπεριφορά, υπάρχουν γονείς που ντρέπονται, άλλοι δεν ξέρουν ποιο λεξιλόγιο να χρησιμοποιήσουν για να μην προκαλέσουν, δεν ξέρουν ποια είναι η καταλληλότερη στιγμή, φοβούνται ότι τα παιδιά τους δεν θα καταλάβουν, πως ίσως τους παρεξηγήσουν, άλλες φορές τα παιδιά είναι κάπως αντιδραστικά, ίσως σε κάποιες περιπτώσεις οι γονείς δεν έχουν χτίσει μια καλή σχέση επικοινωνίας με τα παιδιά. Πάνω σε αυτό πατάνε οι άνθρωποι των υπουργείων και όχι μόνο, για να υποστηρίξουν ότι οι γονείς δεν είναι κατάλληλα άτομα, δεν έχουν επιστημονική μόρφωση, δεν διαθέτουν τρόπο και έτσι αναλαμβάνουν εκείνοι. Τους ρίχνουν το δόλωμα ότι θα γλυτώσουν τα παιδιά από τη σεξουαλική κακοποίηση, θα μειωθούν οι εγκυμοσύνες, τα σεξουαλικώς μεταδιδόμενα νοσήματα, θα χρησιμοποιηθεί μια επιστημονική ορολογία και με όλα αυτά οι γονείς έχοντας και τη δική τους ανασφάλεια κάνουν πίσω και αναλαμβάνουν τρίτα άτομα.



Το κίνημα «Μαμά, μπαμπάς και παιδί» εξέδωσε ένα χρήσιμο βιβλίο Σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης με τίτλο «Καλύτερα ένα χρόνο νωρίτερα παρά πέντε λεπτά αργότερα» από τις εκδόσεις Έαρ. Βοηθά τους γονείς;

Απευθύνεται στους γονείς και τους δίνει οδηγίες σεξουαλικής αγωγής για τα παιδιά τους από την προνηπιακή ηλικία έως και την ενηλικίωση, θίγοντας όλα τα μοντέρνα θέματα που τα απασχολούν, με κεντρικό άξονα την εγκράτεια ως τον γάμο τους.

* * *

Ευχαριστούμε την κα Χατζηγιαννάκη και να καταθέσουμε μια σκέψη: Η πρόταση «να μάθουν τα παιδιά γράμματα» σημαίνει ότι το σχολείο έχει μια ιδιαίτερη αποστολή: να διδάξει και να εμπνεύσει τον μαθητή στη

σωστή κρίση. Το σχολείο οφείλει να είναι μια κυψέλη που πρέπει να μείνει ανεπηρέαστη από την τρέχουσα επικαιρότητα. Τα κόλπα των κάθε είδους επικοινωνιολόγων και συμβούλων δεν καταστούν γνήσια και καρποφόρα τη μάθηση και θολώνουν την κρίση. Οι θεσμοί πρέπει να διατηρηθούν μέσα στην παράδοση κι όχι να επηρεάζονται από την ταχύτητα της κάθε εξωτερικής πραγματικότητας.

(Πηγή: mumdadandkids.gr*)*